

2 K miesięcznie
z odsyłką.

Zagranicą miesięcznie 2 M. 30 f.
3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl. 70 cm. amer.
Tygodniowo w Krakowie 40 h.
z dostawą po domu 46 h.

Cena numeru 4 h
popołudniowego

Cena nr. porannego 8 h
Oba wydania razem 10 h
w mieście i za prowincyi.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi dwa razy dziennie: rano i po południu.

WYDANIE POPOŁUDNIOWE.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.

Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
dokopisów nie zwraca i bezmien-
nych listów nie uwzględnia.

Konto czekowe Nr. 34.095.

Dział inseratowy:

ul. Gołębia L. 2, I. p.

Telef. Nr. 1354. Konto czek. 910.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza
petitem 24 h. Za miejsce wiersza
petitem w nadesłanem 60 h.

Monastyr przed upadkiem.

Ostatnie wysiłki Serbów i ich sojuszników.

Genewa, 2 grudnia.

Wedle doniesienia „Temps“ z Salonik, w pobliżu Monastyru toczy się między Serbami a Bułgarami wielka bitwa. Serbowie wybudowali tam nową linię obronną. Ludność cywilna ucieka z Monastyru. Nowe posiłki wojsk francusko-angielskich opuszczają Saloniki i udają się na front.

Drogi odwrotu serbskiego.

Lugano, 2 grudnia.

Sprawozdawca „Corriere della Sera“ Fraccaroli donosi z Salonik: Wobec tego, że usiłowania Serbów przedarcia się przez Kaczanik nie udały się, mogą oni cofnąć się do Albanii, aby, posuwając się wzdłuż granicy, połączyć się z wojskami serbskimi, walczącymi w Macedonii, albo posunąć się w głąb Albanii. Serbowie mogą mieć najwyżej 100 tysięcy wojska w Albanii, 30 tysięcy w Macedonii. Całą artylerię stracono.

Armii serbskiej zagrażają nie tylko armie Köwessa, Gallwitz i Bojadjewa, lecz grozi jej nadto odcięcie na południu przez drugą armię bułgarską, postępującą się od Ueskübu przez Tetovo.

Do Skutari.

Rotterdam, 2 grudnia.

„Daily Telegraph“ donosi: Generał Wassicz doniósł rządowi serbskiemu, iż zamierza cofnąć się wraz z armią serbską przez Durazzo do Skutari. Wszelka nadzieja ocalenia Monastyru zniknęła, ponieważ przeciwnicy mają pięciokrotną przewagę. Należy oczekiwać, iż Bułgarzy po przekroczeniu rzeki Czerny przerwą pod Ke-uałi połączenie kolejowe z Salonikami. Armia bułgarska, otrzymawszy posiłki austriacko-niemieckie, rozpoczęła pochód na Monastyr.

Pod Monastyrem.

Rotterdam, 2 grudnia.

„Nieuwe Rotterdamsche Courant“ donosi z Londynu: Sytuacja wojenna pod Monastyrem jest bardzo poważną. Po nadejściu posiłków Bułgarzy podjęli znów marsz na Monastyr. 10.000 Serbów uderzyło na dwie dywizje bułgarskie. Nastąpiła zażarta walka. Serbowie nie mogli jednak długo utrzymać się i musieli się cofnąć. Po tej bitwie rosyjski i francuski konsul, oraz wszyscy ranni opuścili Monastyr i udali się do Salonik. W niedzielę wieczorem Serbowie opróżnili Monastyr.

Monastyr przed upadkiem.

Genewa, 2 grudnia.

Francuskie dzienniki utrzymują, iż Monastyr znajduje się bezpośrednio przed upadkiem. Bułgarskie forpoczty znajdują się już w pobliżu miasta.

Armia generała Sarrailla zagrożona.

Lugano, 2 grudnia.

Jak donosi „Corriere della Sera“, armia francusko-angielska znajduje się w wielkim niebezpieczeństwie. Jej najbardziej wysuniętym punktem operacyjnym na północy jest Gradsko, na zachodzie lewy brzeg Czerny, w szczególności szczyt Drenowa. To lewe skrzydło oddalone jest o 30 km. od sił serbskich pułkownika Wassicza, które stoją na wzgórzach Murowo. Między stanowiska serbskie i francuskie wdzierają się powoli Bułgarzy, zagrażając linom odwrotowym wojsk francusko-angielskich. Są to wojska armii

generała Todorowa, które swym prawem skrzydłem z Tetovo zagrażają także odwrotowi serbskiemu.

Z granicy rumuńskiej.

Koncentracja wojsk rosyjskich
w Bessarabii.

Berlin, 2 grudnia.

„Lokal Anzeiger“ donosi z Sztokholmu, że obecnie w Bessarabii skoncentrowano 800.000 chłopów (?). Uszanowanie neutralności rumuńskiej jest zapewnione. Osobistość, która przybyła z Kijowa, opowiada, że bezustannie przejeżdżają przez miasto pociągi wojskowe w kierunku południowym. Miasto jest jak wymarłe. Panuje brak artykułów spożywczych.

Transport wojsk rosyjskich przez Rumunię.

Rzym, 2 grudnia.

„Secolo“ donosi, że od kilku miesięcy odbywa między Rumunią a Rosją ustawiczna wymiana depesz w sprawie transportu wojsk rosyjskich, zgromadzonych w Bessarabii. Czwórporozumienie wywiera obecnie podobną presję na Rumunię, jaką wywierało przed tygodniem w Atenach. W Bukareszcie toczy się z wielką zaciętością walka dyplomatyczna między czwórporozumieniem a państwami centralnymi. Najbliższe dni mają przynieść wielkie niespodzianki.

Prądy pokojowe.

Wysiłki pokojowe Ameryki.

Amsterdam, 2 grudnia.

„Daily News“ donosi na podstawie telegramu z Waszyngtonu, że prezydent Wilson przyjął węgierską działaczkę pokojową Josikę Schwimmer i Amerykankę Snowden. Audyencya trwała 3 kwadransy. Przedtem odbyło się wielkie zebranie pokojowe, na którym przemawiał Henry Ford, który rozpoczął niedługo agitację za pokojem w Europie.

Włochy proponują pokój?

Zurych, 2 grudnia.

„N. Züricher Ztg“ pisze: Obecnie w politycznych kołach rzymskich krąży pogłoska, że Włochy zaproponowały Austro-Węgrom pokój. Jednakże oddziały piorunująco odpowiedź prasy niemieckiej w Austrii i w Niemczech. Uważają krok ten za konieczną próbę przed otwarciem parlamentu włoskiego. Sympatya Włochów dla sprzymierzeńców oziębiła się znacznie po żądaniu, aby Włochy wzięły udział w ekspedycji francusko-angielskiej. W rzeczy samej nikt nie wierzy w sukces tego zgubnego kroku, pomimo że gardłują za tem nacjonalisci.

Przed otwarciem Izby włoskiej.

Berno, 2 grudnia.

„Corriere della Sera“ donosi, że Salandra wezwat wszystkich posłów większości Izby, którzy walczą na froncie, by ze względu na powagę położenia uczestniczyli we wszystkich posiedzeniach Izby.

Taktyka socjalistów.

Berno, 2 grudnia.

Na posiedzeniu włoskiej frakcji socjalistycznej postanowiono, by imieniem frakcji przemówił poseł tow. Treves, gdyż Turati zachorował. Socjaliści zabiorą głos w czasie obrad nad zarządzeniami gospodarczymi i finansowymi rządu,

jak również w obradach w sprawie ograniczenia wolności osobistej.

Giolitti.

Lugano, 2 grudnia.

„Stampa“, organ Giolitti'ego, donosi: Zwolennicy Giolitti'ego będą głosowali razem z większością rządową, nie motywując swego stanowiska. Wskutek tego cała Izba, z wyjątkiem socjalistów, stanie po stronie rządu.

Przed końcem dardanel- skiej imprezy.

Frankfurt, 2 grudnia.

„Frankf. Ztg.“ cytuje fachowe wywody „Züricher Post“, dotyczące niefortunnej francusko-angielskiej akcji na Gallipoli:

Pod Sedd-il-Bahrem i Anatepe mają ich wojska w posiadaniu pasy ziemi — 5 do 6 kilometrów od miejsca lądowania, zaopatrzone w urządzenia dla przyjmowania rezerw, broni i amunicji. Dotąd Turcy, mający tu do dyspozycji działa lekkiego lub średniego kalibru, nie mogli ze swoich stanowisk poprzez front przeciwników wykonywać należytego działania artyleryjskiego na zabiegi lądownicze i nadbrzeżne urządzenia.

Sytuacja się zmienia, gdy Turcy otrzymają do rozporządzenia ciężką artylerię o nośności do 20 nawet kilometrów, nie mówiąc o 40-stu, jak to było pod Dunkierką i wówczas będą owe punkty lądowania ciężko narażone. Korzystniejszy względnie teren mają tu wojska francusko-angielskie pod Sedd-il-Bahrem, gdyż miejsce lądowania tworzy martwy kąt, osłonięty wzgórzami od 80 do 100 metrów.

Lecz dla obecnej techniki wojennej i te trudności dadzą się pokonać. Wobec uzyskanego połączenia Turcji z mocarstwami centralnymi można oczekiwać odpowiedniego zaopatrzenia Turków w ciężkie działa; odnowienia też zapasów torped dla łodzi podwodnych.

To musi mieć jako skutek zwinięcie działań na Gallipoli. Jeżeli czwórsojusz z tem zwleka, jak długo może — dzieje się to wobec niesłychanych ciar, jakie pociągnęła owa awanturnicza wyprawa, i wobec ciosu, jaki to zada politycznej i wojskowej jego powadze na Wschodzie.

Rozkaz do armii króla Konstantyna.

Budapeszt, 2 grudnia.

„A Vilag“ donosi z Salonik: Król wystosował do komendantów armii pismo odrębne, w którym udziela im wskazówek, by podtrzymywali zapal wojska i starali się, by dyscyplina w wojsku nie rozluźniła się. Następnie zwraca król uwagę generałom, by starali się usunąć żołnierzy od wszelkich wpływów politycznych, żołnierz bowiem ma być tylko — żołnierzem. Żołnierze zaś muszą dążyć do tego, by w każdej chwili byli gotowi do spełnienia swego obowiązku.

Przekupstwo prasy francuskiej.

Genewa, 2 grudnia.

Gustaw Téry podaje „Oeuvre“ spis sum, które wypłaciło prasie francuskiej za artykuły reklamowe o pożyczce francuskiej. Wedle tego wykazu otrzymała prasa za pośrednictwem paryskiej „Société générale des Annonces“ najmniej 50 milionów franków, czyli każdy dziennik po 7500 franków.

Posel Bernard zainterpeluje w tej sprawie ministra skarbu.

Rokowania Austrii z Ameryką w sprawie wydania Siczyńskiego.

Amsterdam, 2 grudnia.

Mirosław Siczyński, zabójca namiestnika Galicji hr. Andrzeja Potockiego, który zbiegł z więzienia stanisławowskiego i ukrywał się w Ameryce, znajduje się od czasu aresztowania go tam w ręku władz na Illis Island. W Ameryce krąży bałamutne pogłoski, że Siczyński miał złożyć jakieś zeznania, rzucające nowe światło na morderstwo arcyksięcia Ferdynanda, które było bezpośrednią przyczyną wybuchu wojny europejskiej. Ameryka ma umowę, na mocy której obowiązana jest do wydania przestępców kryminalnych. Siczyńskiego czeka zatem deportacja do Austrii. Na razie poczyniono już kroki wstępne na drodze dyplomatycznej. Austria zaprotestowała przeciw nadaniu Siczyńskiemu obywatelstwa amerykańskiego.

Gwałty japońskie na Formozie.

Tokio, 2 grudnia.

Na początku wojny odkryto na Formozie wielki spisek przeciw rządowi japońskiemu. — Z powodu tego postawiono pod sąd 1000 osób. Obecnie przedłożył gubernator Formozy ministerstwu spraw wewnętrznych sprawozdanie o przebiegu rozprawy. Wedle tego sprawozdania, przed sądem stanęło dotychczas 306 osób, z tego skazano na śmierć 272 osób, resztę na dłuższe kary więzienia. Znaczną część wyroków śmierci już wykonano.

Z Królestwa.

Zywność dla Królestwa. Donoszą z Warszawy: W celu walk z niebezpieczeństwem głodu, grożącego 12-milionowej ludności Polski, założono komitet krajowy, którego zadaniem będzie nabywanie i sprowadzanie produktów z krajów neutralnych i sprzedawanie ich po cenie kosztu. Komitet kupować ma tłuszcz i smalec, ryż, kasze, rośliny strączkowe itd. Do komitetu weszli pp.: prezydent Warszawy ks. Lubomirski, ks. Radziwiłł, Sahm, prezes Towarzystwa „Ezra“, Joel Wagmajster, rabin łódzki i M. Fraundinst z Łodzi. Upoważnieni do nabywania wszelkich produktów i wogóle do prowadzenia interesów komitetu są: p. Samuel Cohn z Łodzi i p. Alfred Anders z Berlina.

Wszelkie produkty, nabywane przez komitet będą wolne od sekwestru i rekwizycji. Komitet rozpocząć ma w tych dniach swoje czynności.

Z Lubelskiego. Piszą do lubelskiej „Gazety Ludowej z Janowa. Barbarzyński sposób niszczenia kraju, jego bogactwa i uprowadzenie ludzi przez Moskale, dało się potężnie odczuć w powiecie janowskim. Obwód ten, który po rewolucji 1905 roku zaczął się bardzo dobrze rozwijać ekonomicznie i uświadamiać narodowo, — dziś przedstawia obraz zniszczenia. Wszak tutaj szalały największe walki pierwszej i drugiej ofensywy. Ludność przy pierwszej ofensywie spotykała wojska austriackie entuzjastycznie, jako swoich zbawców z długoletniej niewoli rosyjskiej, lecz radość ta trwała niedługo. Po cofnięciu się wojsk austriackich nastąpiły dni smutku i rozpacz. Carscy siepacze, jak tygrysy, rzucili się na ludność, węsząc wszędzie zdradę. Nastąpiły dni szubienic.

Jako przykład podam Kraśnik: Rozstrzelano nauczyciela miejskiego p. Prószyńskiego, burmistrza Wójtowicza, krawca — Polaka — i powieszono kilku żydów. Nie jest to odosobniony wypadek w Janowszczyźnie. Ludność przerażona takim okrucieństwem, do chwili obecnej nie może otrząsnąć się.

Moskale wiedzieli, że już nigdy nie powrócą do ziem polskich, dlatego też mścili się na wszystkich i wszystkim: rabowali, palili, a ludzi pędzili przed sobą. Kto miał chociaż trochę odwagi, ten nie posłuchał nakazu i pozostał. Jednakowoż wielu posłuchało i do dzisiejszej chwili ich niema; cierpią gdzieś tam w lasach głód i chłód. Od czasu do czasu przywlecze się taki zabłąkaniec, ale już bez wszystkiego, gdyż całe swoje bogactwo, które zdążył zabrać, zrabowali mu po drodze. Szczęście, jeżeli sam z żoną przyciągnął wóz połamany na pamiątkę. Wiele wsi i ludzi ocalało, zawdzięczając to szybkiemu natarciu wojsk austriackich. Wiele również ocalało, zawdzięczając to naszym dzielnym żołnierzom polskim. Rozumieli, że nie tylko trzeba bić Moskalów, ale bronić od zniszczenia i

pożogi swoją świętą ziemię. Pamiętają to ci chłopcy, którzy widzieli naszych bohaterów-legionistów, zasłaniających swą piersią ich chudoby. Dziś wnoszą tylko modły do Boga, dziękując, że im zesłał takich obrońców.

Pomimo tego wiele zniszczenia w Janowskim, jako to: zniszczone zupełnie miasto Urzędów, miasto, które pomimo zniszczenia było i jest chlubą w Janowszczyźnie pod względem uświadamienia narodowego. Spalono również olbrzymią wieś Dzierzkowice — przeszło 600 domów. Spalono w większej lub w mniejszej części wsi: Budzyń, Wyżniankę, Stróżę, Polichnę, Godziszów, Pikule, Białą i wiele innych.

Z Łomżyńskiego. Ludność Łomży, wynosząca przed kilku miesiącami 28.000 mieszkańców, spadła do 17.000. Jedenaście tysięcy ludzi opuściło miasto, narażając się na tułaczkę i najczęściej także na nędzę. Ponieważ zaś w tej liczbie było dużo ludzi zamożniejszych, więc obecnie cały ciężar zobowiązań finansowych miasta i obowiązków społecznych spadł na barki ludności niezamożnej oraz kilkunastu obywateli z pośród inteligencji.

Nie lepiej przedstawiają się rzeczy na prowincji. Ziemiaństwo, które gdzieś indziej okazało tyle zimnej krwi, poczucia obywatelskiego i przywiązania do zagonu rodzinnego, w Łomżyńskim poszło za prądem ogólnym. Są powiaty, gdzie nie naliczono więcej, niż czterech, pięciu większych właścicieli ziemskich. Inni, zabrawszy swoją „czwartą część“ i kwity rekwizycyjne, poszli w świat rosyjski.

KRONIKA.

Rocznica wstąpienia na tron cesarza. Dzisiaj o godzinie 9 rano odbyło się w katedrze na Wawelu nabożeństwo ku uczczeniu 67-mej rocznicy panowania cesarza Franciszka Józefa I. W nabożeństwie, które odprawił ks. biskup Sapieha, wzięli udział wiceprezydenci miasta dr Zoll (junior) i dr Bandrowski, radcy miejscy, grono wyższych urzędników miejskich, senat Uniwersytetu Jagiellońskiego z rektorem dr Kostaneckim na czele, komendant twierdzy generał Kuk, generalicy i wyżsi oficerowie, reprezentanci N. K. N. dr Hupka i Tadeusz Starzewski, naczelnicy wszystkich władz rządowych i autonomicznych oraz tłumy publiczności.

Sprawa Zygmunta Rosnera. Przed sądem polowym krakowskiej komendy wojskowej przy ulicy Montelupich toczyła się przez trzy dni rozprawa przeciwko Zygmunutowi Rosnerowi, wydawcy „Gazety poniedziałkowej“ i „Gazety krakowskiej“ oraz przeciwko Hansowi Krammerowi, współpracownikowi Rosnera, oskarżonym o zbrodnię oszczerstwa. Oskarżonych bronił adwokat dr Ehrlich z Morawskiej Ostrawy. Do rozprawy powołano kilkunastu świadków, którzy zeznaniami swymi obciążali obwinionych. Rozprawa, która rozpoczęła się d. 29 listopada b. r. zakończyła się w dniu wczorajszym o godz. 5 po południu. Trybunał po naradzie wydał wyrok, skazujący Zygmunta Rosnera na 6 lat, zaś Hansa Krammera na 1 i pół roku ciężkiego więzienia.

Prezydent miasta dr Leo oraz wiceprezydenci dr Nowak i Maryewski wyjechali do Wiednia w sprawie odbudowy kraju.

Powrót uchodźców do Krakowa. Jak już pisaliśmy, wczoraj przybyła druga partya uchodźców, licząca około 350 rodzin, t. j. blisko 1000 osób. Większą część tych uchodźców musiano pomieścić w schroniskach, ponieważ jednak w schroniskach tych znajduje się jeszcze bardzo wielu uchodźców z pierwszej partyi, która przybyła z baraków choceńskich przed tygodniem, więc we wszystkich schroniskach panuje przepełnienie. Ludzie nie mają się gdzie pomieścić i cisną się setkami wśród najokropniejszych warunków higienicznych, spowodowanych natłoczeniem tak wielkiej masy ludzi. Stosunki te pogorszą się jeszcze, ponieważ jutro przed południem przybywa z baraków choceńskich osobnym pociągiem trzecia partya uchodźców, złożona z czterystu kilkudziesięciu osób. Większa część tych tułaczy będzie musiała być pomieszczona również w schroniskach, w których już teraz panuje brak miejsca. Trzebaby jaknajspieszniej przeszkodzić złemu przez utworzenie paru bodaj nowych schronisk. Należałoby też zaradzić straszliwej wprost nędzy, jaka panuje wśród przybywających uchodźców. Z przeszło dwóch tysięcy uchodźców, przybyłych dotychczas do Krakowa, około 1000 znajduje się w schroniskach, cierpiąc straszną nędzę i niewygody. Ponieważ są to prze-

ważnie starsze kobiety i dzieci, więc nie mogą nigdzie znaleźć pracy, i położenie ich jest wprost rozpaczliwe. Sprawa ta wymaga jak najenergiczniejszej akcyi.

Jakość chleba w Krakowie. Chleb, wypiekany w piekarniach krakowskich jest już od dłuższego czasu więcej jak miernej jakości. Jest on przeważnie zgorzkniały, rozsypujący się, a niejednokrotnie wprost niemożliwy do jedzenia. Powodem tego jest przede wszystkim skład mąki, z jakiej się obecnie chleb wypieka. Mąka ta składa się bowiem tylko z dwóch części mąki świeżej, trzecią zaś część stanowi mąka jeszcze zeszłoroczna, która głównie się przyczynia do obniżenia jakości chleba. Nietylko więc płacimy o 12 halerzy więcej za 980 gramów chleba, niż np. konsumenci na Śląsku, lecz otrzymujemy chleb jak najgorszej jakości.

Z Uniwersytetu Ludowego. 1 i 2 grudnia odbędzie się w Czytelnicy Uniw. Lud. (Dunajewskiego 7), wykład p. Heleny Radlińskiej: „Z dziejów podziemnej pracy w Polsce“.

Początek o godzinie 7 wieczór. Wstęp 20 hal., członkowie 10 hal.

Wielki koncert. Pod protektorem p. Amalii Kukowej i ks. Sapieżyny odbędzie się w drugiej połowie grudnia wielki koncert na dochód krajowego Towarzystwa „Czerwonego krzyża“. Program, oraz nazwiska wybitnych sił artystycznych, które pozyskano do współudziału, będą ogłoszone w dniach najbliższych.

Odczyt. W piątek dnia 3 grudnia o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w auli Uniw. Jagiell. odczyt prof. dra Jachimeckiego pt. „Muzyka w Warszawie“. Dochód z odczytu przeznaczony na głosnych w Warszawie.

Kartki korespondencyjne z podobizną taw. Kaszubskiego nabywać można w Administracji „Naprzodu“ po 10 h. za sztukę. Do rozsprzedaży dalszej 100 kartek 6 kor. już z przesyłką pocztową. Zamówienia i pieniądze adresować do Administracji „Naprzodu“, Kraków, Dunajewskiego 5.

Towarzystwo wzajemnej pomocy urzędników miejskich i Związek ekonomiczny urzędników, profesorów i nauczycieli z powodu rozwiązania kontraktu przez Gwarectwo Jaworznickie zmuszone zostały do zawarcia umowy z Wojenną centralą handlową o dostawę węgla dla swych członków. Będą więc mogły dostarczyć swym członkom węgiel opałowy loco skład Jaworznicki (ul. Pawia) po cenie 1 K 14 h. za cetnar cłowy. Uprasza się członków, aby zgłaszali się do zarządów powyższych Towarzystw celem uzupełnienia wpłaconej już za węgiel kwoty, względnie wpłacenia całej o ile jeszcze asygnaty na węgiel nie otrzymali. Dostawa węgla rozpocznie się prawdopodobnie w poniedziałek dnia 6 grudnia b. r.

Za Lwowa. Wł. L. Jaworski w otoczeniu dr Michała Sokolnickiego, posła Diamanda, dyrektora Lityńskiego i dr Kazimierza Hartleba zwiedził pracownię Zygmunta Kurczyńskiego, aby zobaczyć pomnik, tworzony przez artystę ku czci Legionów. Dzięki niezmordowanej pracy rzeźbiarza jest już pomnik wykończony w glinie i ma być oddany do odlewu. Prezes Jaworski oglądał z ogromnym zajęciem dwa projekty pomnika. Jeden z dwóch projektów znalazł pełną aprobatę prezesa, który nazwał dzieło godnym brązu.

Na obchodzie listopadowym w teatrze miejskim po bogatym treściwym wykładzie przemówieniu dra Sokolnickiego nastąpiły produkcje, wykonane siłami teatralnymi: deklamacja Chmielińskiego, a następnie śpiew Ady Sari i deklamacja Siemaszkowej. Klejnotem, ale sfałszowanym, był pokazany publiczności ułamek „Kordyana“, grany zimno. Lepiej już powiodła się druga zbiorowa produkcja: śliczny, żywo śpiewany II. akt „Straszny Dwór“.

Kolejarze z ogrzewalni w Kołomyi złożyli na rzecz wdów i sierot po legionistach za pośrednictwem Adama Ochmana kwotę 133 kor. 90 h.

Posel Liebkecht i frakcja socjalistyczna niemieckiego parlamentu. Posel Liebkecht wniósł znowu kilka interpelacji do kanclerza Rzeszy bez porozumienia się z frakcją socjalistyczną. Wobec tego frakcja ogłosiła oświadczenie tej treści, że potępia te bezustanne prowokacje, nie przyjmując za nie żadnej odpowiedzialności.

Podatek od materiału wojennego. W najbliższych dniach wnieśli rząd Stanów Zjedn. ustawę o nałożeniu podatku na wywożony materiał wojenny w wysokości 20%. Podatek ten ma przynieść rządowi około 480 milionów koron. Podatek może jeszcze więcej przynieść, jeżeli za „materiał wojenny“ uznane zostanie zboże, obuwie, wyroby ze skóry itd.

Repertuar teatru ludowego. Czwartek: „Królowa przedmieścia“ (350-te przedstawienie — na beneficjum K. Krumłowskiego).